

Række af Aar været saaledes, at der har været forholdsvis faa, der have studeret Theologi ved Kjøbenhavns Universitet. Det har været svært at faae Præstekaldene besatte. Det har havt sine Ulemper, men det har, tror jeg, ogsaa havt sine gode Sider, idet man kan gaa ud fra mere end ellers, at de, der have givet sig til det, have gjort det, fordi de virkelig have Lyst og Kald dertil. Nu er det imidlertid blevet en meget god Stilling at være Præst — i det Mindste bilder man sig det ind — og der er en Tilstrømning for Diebliffet, som i mine Dine ere alt andet end glædelig. Samtidig dermed tror jeg, at der ved Universitetet arbeides med Dygtighed, men paa en saadan Maade, at Mange af disse unge Mennesker, som komme der, og som ere meget uheldstændige — hvor kunne de være Andet i den Alder, de begynde derpaa — ligesom Alle blive prægede i een Form, og der vil om nogle Aar spredes ud over Landet en Skare af Gjemmensnitpræster, som jeg tror, den danske Folkekirke ikke kan være tjent med, især hvis man samtidig paa denne Maade vil vanskeliggjøre eller umuliggjøre de mere selvstændige Præster at virke. Jeg tror, at hvis den danske Folkekirke skal opretholdes — og jeg for mit Vedkommende ønsker, at den skal opretholdes — bør man gjøre den saa rummelig, som man paa nogen Maade kan, og saa maa man navnlig, naar man kommer i Tvivl — og jeg giver den høitærede Minister Ret i, at ubetinget kan man ikke sige, at en Præst ikke kan afsættes for Lærens Skyld, det følger af sig selv — men i Tvivls-Tilfælde mener jeg rigtignok, at Sagen maa undersøges ganske anderledes forsvarelig, end den er bleven undersøgt i dette Tilfælde. Det, der forekommer mig mest graverende, er, hvad jeg har omtalt flere Gange, og hvad jeg begyndte med, nemlig dette, at en Mand her er dømt aldeles ubørt og uden anden Undersøgelse end den, de Herrer Biskopper have foranstaltet sig imellem.

Kalkenstjerne: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg her vil gjøre til den høitærede Kultusminister. Det, der for mig, efter at jeg har hørt den høitærede Ministers Svar, som i flere Henseende forekommer mig at være beroligende, er det Afgjørende, er, om der kunde findes en Udvet, hvorved man kunde undgaa den Slags Ubehageligheder, som Menigheden i Aagaard har været udsat for, nemlig at sætte sig i meget store Udgifter under den bestemte Forudsætning, at den Mand, som de søgte til Præst, kunde de ogsaa faae

anerkjendt, men naar det kom til Stykket, blev han dog ikke anerkjendt. Det forekommer mig, at Loven paa dette Punkt maa lide af en Mangel, og denne Mangel udtrykte den ærede Minister jo paa den Maade, at der her forelaa et særegent Tilfælde, nemlig at en Mand, der havde været Præst i Folkekirken, men ikke længere var det, var bleven valgt til Præst. Havde det været en almindelig theologisk Kandidat, havde den høitærede Minister i Forveien givet Menigheden Bested om, hvorledes han vilde stille sig overfor Valget af en saadan. Havde det været en Mand, som var i Embede, vilde Sagen have været klar nok; jeg maatte opfatte den ærede Minister saaledes, at i dette Tilfælde vilde han ikke have negtet Stadsfæstelse. Det forekommer mig altsaa, at det for dette enkelte Tilfælde i Fremtiden vilde være meget beroligende for vordende Valgmenigheder her i Landet, om de ved en Forespørgsel hos den høitærede Kultusminister kunde faae Besked paa, om de kunne vente Stadsfæstelse eller ikke. Jeg vilde sætte Pris paa, om den høitærede Kultusminister vilde udtale sig om, hvorvidt han vilde give Menighederne en saadan Bested, at de ikke udsætte sig for at bringe store Pengesomme og komme i en Stilling, som volder dem Vanskelighed, uden at de vide Bested med, hvorledes det vil gaa dem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): En hvilkenkomhelst Forespørgsel, som kommer til Ministeriet, skal selvfølgelig blive besvaret, men det maa dog i lignende Tilfælde være en Forudsætning, at Ministeriet ikke kan paatage sig Besvarelsen fra den ene Dag til den anden; der maa længere Tid til, inden Svaret kan gives. Men det ærede Medlem maa være overbevist om, at Ministeriet, i det Mindste saa længe jeg sidder i det, sikterlig skal give Svar paa Tiltale, saa snart det spørges. Lige overfor Alt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm), med hvem jeg iøvrigt i det Væsentlige var enig — jeg er ganske enig med ham i, at der maa være Frihed indenfor den danske Folkekirke, der maa være Frihed for de forskjellige Partier til at udtale sig — kan jeg kun svare, hvad jeg svarede den ærede Forespørger, at der dog maa være en Grændse for Alt. Der kan tænkes Tilfælde, hvor det maa være Administrationens Pligt at afskedige en Præst, og hvor det er aldeles nødvendigt, men at det naturligvis vil ske saa sjældent som muligt, og at det først og frem-